

Prof. dr hab. Krzysztof Bobrowski
Instytut Chemii i Techniki Jądrowej
Dorodna 16, 03-195 Warszawa
E-mail: k.bobrowski@ichtj.waw.pl

**Recenzja osiągnięcia naukowego (rozprawy habilitacyjnej)
oraz dorobku naukowego i aktywności naukowej
Dr EWY MARII KORNACKIEJ
w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk chemicznych
prowadzonym w Instytucie Chemii i Techniki Jądrowej w Warszawie**

Pani dr inż. Ewa Maria Kornacka ukończyła studia wyższe na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej w roku 1982 uzyskując tytuł magistra inżyniera na podstawie pracy magisterskiej „*Badania możliwości zagęszczania śladowych ilości jonów miedzi, kadmu i ołowiu na osadzie siarczku cynku*” wykonanej pod kierunkiem doc. dr hab. Zofii Trybułowej i dr Elżbiety Grzegorzówki. Dwadzieścia trzy lata później w roku 2005 uzyskała stopień doktora nauk chemicznych na podstawie rozprawy „*Badanie wpływu jonów niektórych metali przejściowych oraz substancji ochronnych na proces radiolizy DNA*”, której promotorem była dr hab. Hanna B. Ambroź, prof. IChTJ i która została wykonana i obroniona w Instytucie Chemii i Techniki Jądrowej w Warszawie. W międzyczasie przez blisko 5 lat (w latach 1982 – 1987) habilitantka pracowała na stanowisku metrologa w Centralnym Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Wzorców Materiałów „WZORMAT” w Warszawie, a następnie przez blisko 4 lata (w latach 1987 – 1993) w Instytucie Szkła i Ceramiki w Warszawie na stanowisku starszego specjalisty. Po prawie 3-letniej przerwie w zatrudnieniu od roku 1996 pracowała w Instytucie Chemii i Techniki Jądrowej (IChTJ), początkowo na stanowisku starszego specjalisty (1996-1998), następnie asystenta (1999 – 2006), a od 2006 roku do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta.

Osiągnięcie naukowe. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe „*Rola oddziaływań wzajemnych w radiolizie polimerów*” stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z informacjami składającymi się na dorobek naukowy, dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny dr Ewy Marii Kornackiej, adiunkta zatrudnionego w Zakładzie Naukowym – Centrum Badań i Technologii Radiacyjnych w IChTJ w Warszawie stanowi **cykl 10-ciu oryginalnych publikacji** oraz **2-ch artykułów o charakterze przeglądowym** opublikowanych w latach 2006-2017. Publikacje te zostały omówione w postaci rozszerzonego komentarza autorskiego na blisko 23 stronach w autoreferacie (przygotowanym w języku polskim i angielskim), i który ponadto zawiera m. in. wykaz wszystkich publikacji i komunikatów naukowych, których współautorem lub autorem była habilitantka.

Osiągnięcie naukowe obejmuje swoim zakresem wyniki ponad 10-letniej pracy badawczej habilitantki związanej z badaniami procesów rodnikowych indukowanych promieniowaniem jonizującym w wybranych układach polimerowych. Do realizacji wyznaczonych celów badawczych habilitantka wykorzystwała szereg technik pomiarowych, między innymi spektroskopię elektronowego rezonansu paramagnetycznego (EPR) i spektroskopię w podczerwieni (ATR-FTIR) oraz chromatografię gazową.

Zanim przejdę do oceny zarówno osiągnięcia naukowego jak i całokształtu dorobku naukowego i aktywności naukowej habilitantki chciałbym *in extenso* przytoczyć brzmienie Art. 16.1 i Art. 17.1 Ustawy o stopniach naukowych z dnia 14 marca 2003 (Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595 wraz z późniejszymi zmianami):

Art. 16.1. *Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.*

Art. 17.1. *Rozprawa habilitacyjna powinna stanowić znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej* (podkreślenia recenzenta).

Przedstawione osiągnięcie naukowe opiera się, jak już wspomniałem wyżej, na **10 oryginalnych publikacjach** naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych o zróżnicowanych współczynnikach oddziaływania (IF): *Nukleonika* (H1 i H6; IF = 0,507); *Rad. Phys. Chem.* (H3, H4, H10 i H11; IF = 1,189), *Nucl. Instr. Meth. Phys. Res. B* (H5; IF = 1,266), *J. Polym. Res.* (H8; IF = 2,142), *Polym. Degr. Stabil.* (H2; IF = 2,770) i *Polymer* (H7; IF = 3,968) oraz **2 artykułach o charakterze przeglądowym** (H9 i 12) (oznaczenia prac w oparciu o Tabelę 3.2, str. 8 i 9). Na tym etapie nie jest moją intencją dokonywać ponownej oceny merytorycznej w/w prac, ponieważ wcześniej były ocenione przez powołanych w tym celu recenzentów przed ich zaakceptowaniem do publikacji. Sądząc po randze niektórych czasopism, musiały być poddane wnikliwym i profesjonalnym recenzjom. Z kolei mogę, a nawet powinienem, wyrazić swoją opinię co do trzech istotnych spraw: (i) czy wszystkie te publikacje można przypisać inicjatywie i wiodącej roli habilitantki, (ii) czy stanowią one jednotematyczny cykl i (iii) jednocześnie wnoszą istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, którą reprezentuje habilitantka? Poniżej przedstawiam argumenty uzasadniające dlaczego odpowiedź na trzy sformułowane powyżej pytania brzmi „nie”.

Prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, poza jedną (H12), były pracami z udziałem innych autorów: **1** praca przy współudziale **1** autora (H9), **2** prace przy współudziale **2** autorów (H8 i H10), **2** prace przy współudziale **3** autorów (H5 i H7), **4** prace przy współudziale **4** autorów (H3, H4, H6 i H11), **1** praca przy współudziale **5** autorów (H2) oraz **1** praca przy współudziale **6** autorów (H1). Poważne wątpliwości co do inicjatywy i wiodącej roli habilitantki budzi już fakt, że tylko w **3** pracach była wymieniona jako **pierwszy autor** (H2, H10 i H11) a w **2** z nich jako **autor do korespondencji** (H10 i H11). Wątpliwości te znajdują potwierdzenie w oświadczeniach współautorów, a w szczególności dr hab. Grażyny Przybytniak, prof. nadzw. IChTJ, która była współautorem wszystkich **10** oryginalnych publikacji, a w **6** z nich występowała jako autor do korespondencji (H1, H2, H4, H5, H6, H8). Przytaczam brzmienie niektórych fragmentów Jej oświadczeń: (ad H2 i H4) „mój udział polegał na planowaniu badań, w interpretacji wyników...”, (ad H5) „mój udział polegał na kierowaniu pracami badawczymi...”, (ad H6) „mój udział polegał na zaproponowaniu mechanizmów reakcji rodnikowych...”, (ad H7) „mój udział polegał na interpretacji wyników EPR...”, (ad H8) „mój udział polegał na uczestniczeniu w kierowaniu projektem naukowym obejmującym badania opisane w tej pracy, interpretacji wyników EPR...”, (ad H10) „mój udział polegał na uczestnictwie w opracowaniu i interpretacji wyników”, (ad H11) „mój udział polegał na uczestniczeniu w kierowaniu projektem naukowym obejmującym badania opisane w tej pracy oraz weryfikacji wyników na etapie przygotowania publikacji”. Należy również nadmienić, że prace H1 – H4 były wykonane w ramach projektów naukowych przygotowanych i kierowanych przez osoby nie będące pracownikami instytutu, w **3** których, z wyjątkiem pracy H3, habilitantka nie była nawet wykonawcą projektu. Z kolei prace H6, H8,

H10 i **H11** były wykonane w ramach projektów naukowych kierowanych przez dr hab. Grażynę Przybytniak (wynika to z tabeli zamieszczonej na str. 44 i 45 (załącznik nr 2) oraz z oświadczeń dr hab. Grażyny Przybytniak, (załącznik nr 4)). Oświadczenia kolejnych współautorów stawiają również pod dużym znakiem zapytania inicjatywę i wiodącą rolę habilitantki w powstaniu niektórych publikacji: (ad **H1**, prof. dr hab. Małgorzata Lewandowska-Szumiel) „*mój udział polegał na nadzorowaniu badań i redakcji manuskryptu w części związanej z hodowlą komórek oraz kierowaniu projektem naukowym obejmującym badania opisane w tej pracy*”; (ad **H10**, prof. dr hab. inż. Wojciech Święszkowski) „*mój udział polegał na zaplanowaniu badań i dostarczeniu próbek badawczych*”. Dużym zaskoczeniem dla recenzenta jest fakt, że publikacje **H2** i **H5** wchodziły również w skład cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe „*Silikono-uretany utwardzane wodą i wodne dyspersje silikono-uretanów*” w postępowaniu habilitacyjnym dr. hab. Janusza Kozakiewicza, prof. nadzw. w Instytucie Chemii Przemysłowej, które miało miejsce na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej w roku 2012. Jedna z tych prac (**H2**) została wykonana w ramach projektu naukowego kierowanego przez osobę nie będącą pracownikiem instytutu, w którym jak już wspomniano wyżej, habilitantka nie była nawet wykonawcą projektu. Przedstawione oświadczenia wszystkich współautorów i konfrontacja ich z zawartością merytoryczną poszczególnych publikacji są całkowicie niespójne z oświadczeniami habilitantki określającymi Jej współudział w większości publikacji na równy lub powyżej 70%. Jest to szczególnie widoczne w publikacjach wieloautorskich, gdzie średnio udział na poszczególnego współautora to 5 – 10%, co stoi w wyraźnej sprzeczności z oświadczeniami autorów określającymi ich wkład w powstanie wspólnych prac. Komentarza wymaga również włączenie do cyklu publikacji, wcześniej wspomnianych, dwóch artykułów przeglądowych (**H9** i **H12**). Włączenie pierwszego artykułu przeglądowego (**H9**) do cyklu prac stanowiących „osiągnięcie naukowe” jest według recenzenta całkowitym nieporozumieniem. Artykuł dotyczy radiacyjnego przetwórstwa elastomerów, a więc tematyki w żaden sposób nie łączącej się bezpośrednio z tytułem „osiągnięcia naukowego”. Co więcej, na liście 116 odnośników literaturowych nie figuruje żadna praca wchodząca w jego skład. Podobnie włączenie do monotematycznego cyklu prac drugiego artykułu przeglądowego (**H12**) wzbudza u recenzenta podobne wątpliwości. Wprawdzie są w nim cytowane dwie prace (**H4** i **H10**), ale w kontekście, który również nie jest związany z tytułem i celem „osiągnięcia naukowego”.

Omówienie celu naukowego i związanych z nich przesłanek do podjęcia badań, ich wyników oraz wniosków z nich wypływających składających się na osiągnięcie naukowe, habilitantka przedstawiła w autoreferacie przygotowanym w języku polskim (załącznik 2) i angielskim (załącznik 3). Mimo najlepszych chęci nie wiem co habilitantka miała na myśli formułując następujące zdania; cytuję je wszystkie *in extenso*: „*Cykl prac wchodzących w zakres rozprawy habilitacyjnej obejmuje: (●) badanie sposobu wpływów chemicznych i fizycznych na polimery (●) badanie oddziaływania na procesy zachodzące w polimerach*” i dalej „*Celem rozprawy habilitacyjnej jest zebranie w całość wykonanych przeze mnie badań oddziaływania promieniowania jonizującego poprzez wykazanie roli oddziaływań wzajemnych w makrocząsteczkach pomiędzy produktami radiolizy a napromieniowanym polimerem*” (str. 8), aby na str. 9 stwierdzić „*W cyklu artykułów H1 – H12 stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego zaprezentowałam różne formy wykorzystania promieniowania jonizującego oddziaływującego na polimery, jak również wskazałam możliwości wykorzystania bądź zastosowania różnych materiałów powstałych w tym procesie*”.

Wnikliwa analiza poszczególnych prac pod kątem celów ich realizacji i motywacji podjętych w tym celu badań pokazuje wyraźnie, że wykonane wówczas eksperymenty nie były nakierowane na wykazanie roli oddziaływań wzajemnych w radiolizie polimerów. Można odnieść natomiast wrażenie, że habilitantka dopiero w oparciu o prace w których była jednym ze współautorów, próbowała znaleźć dla nich „wspólny mianownik” uzasadniający ich „jednotematyczność”. Przy tak sformułowanym celu rozprawy, każda praca związana z oddziaływaniem promieniowania jonizującego na dowolnie wybrany polimer może być włączona do takiego cyklu publikacji. Ostatni aspekt związany z przedstawionym „osiągnięciem naukowym” wymagający komentarza jest związany z wpływem publikacji wchodzącym w jego zakres na rozwój dyscypliny. Jednym z ważnych kryteriów jest ich odbiór w środowisku naukowym. Opierając się na całkowitej liczbie ich cytowań wynoszącej **37**, nie można mieć żadnych wątpliwości, że nie stanowią one znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej, którą habilitantka reprezentuje, bo w zasadzie prace te prawie zostały niezauważone. Tylko dwie z tych prac (**H3** i **H4**) były cytowane odpowiednio 11 i 7 razy, co stanowi połowę wszystkich cytowań. Oznacza to, że pozostałych 8 prac było średnio cytowanych jedynie 2 razy.

Dorobek naukowy i aktywność naukowa. Całkowity dorobek naukowy habilitantki biorąc pod uwagę tylko publikacje w czasopismach naukowych ujętych w bazie „**Journal of Citation Reports**” jest zawarty w **18 oryginalnych publikacjach** (poz. **A1 – A5** i **A7 - A12, A14, A17, A19 – A21** i **A23 – A24**), w tym **6** przed uzyskaniem (poz. **A1 – A5** i **A7**) i **12** po uzyskaniu stopnia doktora (poz. **A8 – A12, A14, A17, A19 – A21** i **A23 – A24**), z których **10** zostało włączonych do osiągnięcia naukowego.

Sumaryczny indeks oddziaływania czasopism (*Impact Factor* (IF), w których prace te zostały opublikowane, biorąc pod uwagę wartość IF z lat 2016/2017 według listy *Journal Citations Reports* (JCR), wynosi **28,056**, co w prostym przeliczeniu na 18 publikacji daje średni IF dla czasopisma \approx **1,56**. Należy nadmienić, że wartości IF czasopism w których znalazły się publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego podane w spisie publikacji (załącznik nr 2, str. 35 – 37) różnią się od odpowiednich IF podanych w Tabeli 3.2, str. 8 – 9. Aktualna całkowita liczba cytowań publikacji bez autocytowań podana przez habilitantkę wynosi **82** (na podstawie danych z końca stycznia 2018, **91**), a Indeks *Hirscha* (*H*) opublikowanych przez habilitantkę publikacji wynosi **5**. Jest to bardzo skromny dorobek naukowy jak na uzyskany w ponad 20 letnim okresie pracy naukowej (przyjmując za jego początek rok zatrudnienia w IChTJ (1996)); średnio jest to mniej niż **1 publikacja na rok**. Nie można też pominąć faktu, że IF dla 12 publikacji, które ukazały się po uzyskaniu stopnia doktora wynosi **18,889**, co daje ponownie średni IF dla czasopisma \approx **1,57**. Niewiele też zwiększyła się w tym okresie wydajność publikacyjna habilitantki, średnio jest to tylko **1 publikacja rocznie**. Poważne zastrzeżenia może również budzić bardzo umiarkowany odbiór oryginalnych prac habilitantki w środowisku badaczy, a w szczególności fakt, że Jej **12** prac wykonanych po uzyskaniu stopnia doktora (**A8 – A12, A14, A17, A19 – A21** i **A23 – A25**) ma mniej cytowań (**39**) od **6** prac opublikowanych przed uzyskaniem stopnia doktora (**A1 – A5** i **A7**), które były cytowane **55** razy. Nie można tego wyjaśnić opierając się tylko wyłącznie na fakcie ich późniejszego opublikowania, bo większość z tych prac (**9**) zostało opublikowanych w latach 2006 – 2013, a więc w okresie poprzedzającym stanowiącym 5 do 12 lat. Może to z kolei oznaczać, że nie stanowią one istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej, którą reprezentuje habilitantka.

Na pozostały dorobek publikacyjny habilitantki zawarty w **12** pracach składa się: **1** publikacja oryginalna w czasopiśmie nierecenzowanym *Molecular Physics Reports* (poz. **A6**), **4** Raporty IAEA (poz. **A13**, **A15 – A16** i **A18**), **2** artykuły przeglądowe w postaci rozdziałów w dwóch wydawnictwach monograficznych (poz. **A22** i **A25**, włączone do osiągnięcia naukowego jako pozycje **H9** i **H12**), **2** artykuły o charakterze popularno-naukowym w *Postęпах Techniki Jądrowej* (poz. **A26** i **A30**), **2** artykuły przeglądowe o charakterze historycznym opublikowane w wydawnictwach Instytutu Historii Nauki PAN (poz. **A27** i **A28**) oraz **1** artykuł przeglądowy opublikowany w czasopiśmie nierecenzowanym *Tworzywa Sztuczne w Przemysle*.

Z załączonej dokumentacji wynika, że habilitantka poza dorobkiem publikacyjnym ma jeszcze dorobek związany z prezentacją wyników badań własnych i współautorów na konferencjach międzynarodowych i krajowych, który obejmuje **54 prezentacje** (**19** przed doktoratem i **35** po doktoracie). Informacja o prezentacjach przed doktoratem jest w wielu wypadkach niepełna; we wszystkich przypadkach brakuje informacji o autorach prezentacji, w kilku miejscach brakuje informacji o nazwie konferencji, tytułu i charakteru prezentacji, w przypadku prezentacji ustnych, nazwiska osoby prezentującej. Z kolei na listę prezentacji po doktoracie zostały błędnie wciągnięte **3** wykłady, które habilitantka wygłosiła podczas seminariów w instytucjach naukowych, w których odbywała staże (**2** wykłady na Uniwersytecie w Turynie (2007) i **1** wykład na Uniwersytecie Maryland (2008)). Powinny być one wyszczególnione jako wykłady w instytucjach naukowych. Osobiście habilitantka przedstawiła **8** referatów oraz **21** prezentacji plakatowych, co biorąc ponownie pod uwagę ponad 20-letni okres Jej działalności naukowej należy uznać za umiarkowanie zadawalający.

Ważnym elementem oceny aktywności naukowej kandydata ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego jest udział w przygotowywaniu i kierowaniu krajowymi i międzynarodowymi projektami badawczymi, a więc aktywność w zdobywaniu funduszy na badania naukowe. Niestety do chwili obecnej dr inż. Ewa Maria Kornacka, mimo, że brała udział w realizacji **11** projektów finansowanych przez KBN, IAEA, MNiSW i ESF (w ramach Akcji COST) w charakterze wykonawcy, **nie kierowała żadnym tego typu projektem**. Co więcej, mimo faktu, że od zakończenia ostatniego projektu w którym habilitantka brała udział i związanego tematycznie z Jej głównymi zainteresowaniami badawczymi upłynęło 5 lat, to w materiałach nie znalazłem informacji świadczącej o kierowaniu przez Nią w chwili obecnej projektem badawczym.

W oparciu o dostarczone materiały stwierdzam, że dr inż. Ewa Maria Kornacka odbyła wprawdzie kilka staży naukowych w zagranicznych ośrodkach naukowych (**3** przed doktoratem i **3** po doktoracie), ale w załączonej dokumentacji brakuje informacji czy staże te miały charakter krótko- czy długoterminowy. Jest to informacja istotna ponieważ fakt odbycia staży naukowych nie znalazł jednak żadnego odbicia we wspólnych publikacjach z ośrodkami, w których staże habilitantka odbyła, a co zwykle ma i powinno mieć miejsce w przypadku staży długoterminowych.

Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska. Z obowiązku recenzenta nie mogę nie zwrócić uwagi na działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską dr inż. Ewy Marii Kornackiej. Ze względu na fakt, że habilitantka pracuje w instytucie naukowo-badawczym nie można oczekiwać znacznych osiągnięć na tym polu. Powierzenie i przeprowadzenie ćwiczenia dla studentów Politechniki Warszawskiej należy habilitantce zapisać na plus.

Nie znalazłem w załączonej dokumentacji żadnej informacji związanej z działalnością organizacyjną, jak np. aktywny udział w Towarzystwach Naukowych, uczestnictwo w organizacji konferencji, itp.

Na koncie działalności popularyzatorskiej habilitantki znajduje się współuczestniczenie w audycji radiowej radia TOK FM w ramach Radiowej Akademii zatytułowanej „Zaskakujące kolebki życia na Ziemi” oraz napisanie 2 artykułów o charakterze popularno-naukowym w *Postęпах Techniki Jądrowej (vide supra)*.

Podsumowanie. Podsumowując całokształt dorobku naukowego habilitantki (włączając w to przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe), Jej aktywność naukową oraz działalność dydaktyczną i organizacyjną, stwierdzam, że:

- (i) przedstawione do oceny **osiągnięcie naukowe nie spełnia wymagań przewidzianych odpowiednią ustawą**, pod względem wiodącej roli habilitantki w jego powstanie, jednotematyczności prac i jego istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej,
- (ii) **zainteresowania badawcze habilitantki** koncentrowały się w zasadzie wokół 3 zagadnień: (i) identyfikacji i charakteru uszkodzeń indukowanych promieniowaniem jonizującym w DNA (przed doktoratem), (ii) badaniu procesów rodnikowych indukowanych promieniowaniem jonizującym na przykładzie wybranej grupy polimerów, (co zostało uwidocznione w osiągnięciu naukowym habilitantki) i (iii) udziałem chemii radiacyjnej w chemii systemowej, ze szczególnym uwzględnieniem chemii prebiotycznej,
- (iii) **całkowita liczba publikacji (18) jest bardzo skromna**. Bardzo umiarkowany jest też ich odbiór w środowisku badaczy bo są one cytowane zaledwie 91 razy, co znajduje również odbicie w niskim indeksie Hirsha ($H = 5$). Jest to wynik bardzo mizerny biorąc pod uwagę stosunkowo długą działalność badawczo-naukową habilitantki liczącą ponad 20 lat,
- (iv) habilitantka po uzyskaniu stopnia doktora była współautorem 35 prezentacji na konferencjach krajowych i zagranicznych, które osobiście prezentowała 29-krotnie (8 prezentacji ustnych i 21 prezentacji plakatowych) co potwierdza stosunkowo niską Jej aktywność naukową,
- (v) habilitantka **nie kierowała i nie kieruje projektami badawczymi** finansowanymi przez krajowe i zagraniczne instytucje finansujące naukę w Polsce i Europie, natomiast brała udział jako **wykonawca** w 11 projektach,
- (vi) habilitantka była **9-krotnie recenzentem publikacji** wysłanych do czasopism naukowych ujętych w bazie JCR,
- (vii) **liczba publikacji (8), nie będących podstawą rozprawy habilitacyjnej jest bardzo niska**: tylko 2 z nich zostały wykonane po uzyskaniu stopnia doktora,
- (viii) habilitantka odbyła 6 zagranicznych staży naukowych (3 po uzyskaniu stopnia doktora),
- (ix) habilitantka prowadziła ćwiczenie dla studentów Politechniki Warszawskiej.

Z przepisów ustawy wynika jasno, że stopień doktora habilitowanego świadczy o posiadaniu kwalifikacji do samodzielnej pracy naukowo-badawczej, a o uzyskanie tego stopnia mogą ubiegać się osoby wykazujące dużą aktywność naukową potwierdzoną oryginalnymi publikacjami odpowiadającymi kierunkowi zainteresowań naukowych

kandydata, i które mają być dowodem jego znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej oraz świadczące, że kandydat uzyskał w swym środowisku autorytet specjalisty w zakresie reprezentowanej dyscypliny naukowej. Biorąc to pod uwagę stwierdzam z pełnym przekonaniem, że tak mały dorobek i aktywność naukowa upoważnia mnie do sformułowania końcowej opinii, że **habilitantka nie spełnia wymagań przewidzianych przepisami Ustawy** o stopniach naukowych z dnia 14 marca 2003 (Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595 wraz z późniejszymi zmianami w postaci zmian w Dz.U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455 – tzw. *nowa habilitacja* i obowiązującymi od 1 października 2011 roku) oraz **norm zwyczajowych** stawianych przed kandydatami do stopnia naukowego doktora habilitowanego i **wnoszę o niedopuszczenie dr inż. Ewy Marii Kornackiej do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.**

(Krzysztof Bobrowski)

Warszawa, 5 lutego 2018